

Мотиваційний лист

Шановні Члени журі,

тема мого дослідницького проєкту: «Вплив мозкової активності різних ділянок головного мозку на рівень глюкози крові у хворих на діабет».

Людське сьогодення значно відрізняється від побуту Київської Русі чи Радянського Союзу. Разом із новітніми технологіями, що мали полегшити наше життя, почалося розростання таких хвороб, як діабет, ожиріння, онкологічні захворювання, серцево - судинні вади. Вони повільно і впевнено вбивають нас. Особисто мені довелося спостерігати подібне на власні очі.

Деякі роки тому цукровий діабет і його наслідки «загасили» мого дідуся. Втративши зір, він став сумним, втратив жагу до життя, перестав спілкуватися з близькими. Його життя геть втратило кольори. Коли я обирав тему для написання проєкту, мій погляд натрапив на нашу стару сімейну фотографію, де дідусь, посміхаючись, тримав мене на руках. В цей момент я зрозумів про що я буду писати і що досліджуватиму – хворобу XXI ст. – цукровий діабет другого типу і подібний до нього діабет першого типу.

Біологією, загалом, я захопився ще в шостому класі. Любов до неї мені привила моя вчителька з біології – Красовська Анастасія Сергіївна. Вже в сьомому класі я отримав свій перший мікроскоп в подарунок від батьків, а у восьмому – проводив генетичні експерименти над рослинами. Нам потрібно зрозуміти, що біологія – не просто наука, біологія – це ми, це наше життя, це наше майбутнє і сьогодення. Її знання, накопичені сотнями вчених, рятували мільйони людських життів та рятують і надалі.

Людина, як біологічний об'єкт, мене цікавила ще з дитячого віку. Коли інші діти обожнювали веселі малюнки та різнокольорові мультфільми, я із цікавістю роздивлявся анатомічний атлас людини, що подарувала мені бабуся.

Людина вважає себе вершиною еволюції, але із задоволенням повільно вбиває себе надмірним поїданням шкідливої їжі й засмічуванням земної біосфери, що суперечить головному природному інстинкту самозбереження. Звичайно, ми намагаємося це компенсувати, наш високий рівень інтелекту, порівняно з іншими тваринами, дозволяє нам розвивати такі галузі, як медицина, екологія чи фармацевтика. Так, наприклад, ми навчились синтезувати інсулін, що рятує людей з діабетом першого типу; ми можемо створити пігулку, що допоможе нашим клітинам поглинути зайву глюкозу. Проблема в тому, що ні те, ні інше не допомагає нам безкорисно. Токсини, що містяться в пігулці та мікроорганізми, що можуть потрапити до організму разом з ін'єкцією, спричиняють тяжкі, іноді летальні, захворювання.

У своїй роботі я намагаюсь донести, що вчені зарано перейшли до таких радикальних, хоч і ефективних дій. Наш організм – найскладніший пристрій на Землі. Поглиблене дослідження біохімічних процесів, що відбуваються в організмі людини, можуть виявитися ліками від цукрового діабету. Я прагну довести це на прикладі нервової системи. Можливо, колись один з українських, або іноземних вчених побачить мій проєкт, збере власну команду науковців і таки знайде безпечні ліки від цукрового діабету, що будуть не синтезовані за допомогою штучних хімічних сполук, а будуть знайдені в фізіологічних процесах самої людини.

У дитинстві я мріяв стати лікарем, лікувати хворих, діагностувати хвороби та інше, але з віком мені все більше і більше не давала спокою одна думка: «В той час, коли я буду рятувати свого пацієнта, десь обов'язково будуть страждати сотні людей з невиліковними хворобами». Тому вже зараз я чітко усвідомлюю, що стану дослідником - науковцем, обов'язково зроблю свій внесок у розвиток біології, а особливо в медицину. Я справді сподіваюсь, що мій проєкт надихне таких же молодих, із жагою в серці дослідників, які зацікавляться цією темою і зможуть відійти від встановлених стандартів лікування цукрового діабету, розвиваючи альтернативний напрямок пошуку ліків.